

XIII. ÉVF. 1912. 4. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

DORMIAM ET REQUIESCAM

ET ABUNDANTIA PACIS.

ETTURTUR NIDUM ALTARIA.

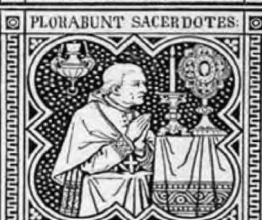
ET TURTUR NIDUM ALTARIA.

IT DEUM ADORAVIT.

SPIRITUS CONTRIBULATUS.

PARCE POPULO TUO.

PARCE POPULO TUO.

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás	4 K — f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal	5 „ 50 „
Bőrkötés, aranyv., tokkal	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinal alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ..	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal
még kaphatók ————— egyenként

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásnál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrkötés, vörösvágás tokkal	6 „ 50 „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 30 fill.
Bőrkötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 „ 50 „
Bőrkötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétell

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

1 K 40 fill.-jével.

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1.60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fillér.

Megjelent tótul is. Ára 16 fillér.

Előadások az Oltáriszentségről. Ára 80 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára 80 fillér.

Imák és énekek. Ára kötve 80 fillér.

Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

A vegyesházasságról. Ára 16 fillér. Megjelent tótul is. Ára 20 fillér.

Jöjj, Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 1.60 K.

Isten nevét hiába ne vedd! Ára 4 fillér.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.

ÖRÖKIADÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Tiefenthaler József*: Izabella Ő császári és királyi fensége. — *Reviczky Aladár C. M.*: A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus. — *P. Feisz H.*: A legm. Oltáriszentség titkaiól. — *Tomor Árkád*: Husvét napján (költemény.) — *Szent Lajos francia király hite*. — *Biró Ferenc S. I.* Vigasztaljátok egymást ez igékkel. — *Lukácsy István*: Legouvé a szent áldozásról. — Irodalom. — Gyakori szent áldozás. Rovatvezető: *Reviczky Aladár C. M.* főmunkatárs. — Prohászka püspök a gyermekek gyakori áldozásáról. — Az »Eucharisztikus Gyermekszövetség«-ről. — Gyermekvilág. Rovatvezető: *Syllaba Emil dr.* — Az Eucharisztikus Gyermekszövetség a szentségi Jézus hófehér serege. — Az első áldozók figyelmébe. — *Tiefenthaler József*: Az Eucharisztikus Gyermekszövetség hódítása. — Hány tagja van az Eucharisztikus Gyermekszövetségnek? — Róptében a nagy világ körül. — Egyesületi élet. — Felelet néhány praktikus kérdésre. — Kimutatások.

Izabella Ő császári és királyi fensége.

Gyönyörű tavasz virradt az idén a Budapesti Középponti Oltáregyesületre. A rügyeket fakasztó napsugár soha ilyen bőven, ilyen gazdagon nem omlott reá. A fényárt, a viruló tavaszi örömet ő császári és királyi Fensége Izabella főhercegnő árasztja szét, midőn őfelsége legmagasabb engedélyével a budapesti Oltáregyesület védnöki tisztét kegyesen elfogadta. A nagy esemény örömhíre a sürgöny szárnyain érkezett hozzánk március 15-én.

Az Oltáregyesület jelentőségét és fontosságát misem hirdetheti jobban, mint e magas védnökség. Királyi szirtek köré telepednek a fejedelmi sasok — a fenséges asszony magas személye is bizonyára az Oltáregyesület érdekkörébe vonzza hazánk összes előkelő és intéző köreit.

Örömmel még inkább fokozza az a körülmény, hogy a fenséges asszony egész életén aranyfonálként vonul végig az Oltáriszentség forró tisztelete. 1856 február 27-én született mint Croy-Dülmen hercegnő s 1878 október 8-án lett a fenséges lelkű Frigyes osztrák főherceg és magyar királyi herceg neje. Akár a családban nézzük a magas úrnőt, — hét leányá-

tól és egyetlen fiától, Albrecht királyi hercegtől körülvéve — akár nyilvános tevékenységében szemléljük, mindenütt a mélyen vallásos és az Oltáriszentséget hódolóan imádó főhercegasszony domborodik ki előttünk. A pozsonyiak előtt közismert a főhercegnő buzgósága és vallásossága. Különösen

élénken él lelkükben Albrecht királyi herceg első szent áldozásának emléke. A nagy nap a remek mély-úti kegykápolnában ment végbe és a maga fényével és bensőségével, melyet a fenséges anya lehelt az ünnepélyre, mély és maradandó nyomot hagyott a kis főherceg és a nagyszámú résztvevő közönség szívében.

Nincsen nagyobb szerű katólikus mozgalom, melynek jelentőségét a főhercegasszony nem sietné kegyes résztvevésével

és támogatásával dokumentálni. Örök emléket állított nagy nevének a szent Erzsébet jubileum alkalmával létesített Gyermek-Otthon alapításával. Nem hiába Pozsony városa büszkén vallja magáénak a magyar főhercegasszonyt, de finom lelkének volt is érzéke hozzá, hogy miképen lehet Pozsony város legnagyobb szülöttjének, az irgalmassági cselekedetek nagy szentjének, árpád-házi Erzsébetnek emléket állítani.

Különösen közel hozza az Oltáregyesülethez a fenséges asszonyt egy másik nagy alkotása: az «Izabella házi műintézet.» Itt különösen arra törekednek, hogy az egyházi ruhákon régi himzések alkalmaztassanak. A műintézet ilyen irányú munkáival a négy évvel ezelőtt tartott országos kiállításon általános feltűnést keltett. Ezekből a felette értékes ruhákból osztogat a főhercegasszony az ő patronátusi templomainak. Czajkovszky Evariszt virágvölgyi plébános, ki rögtön rámutatott a budapesti központhoz küldött levelében a főhercegasszony eucharisztikus lelkületére, szintén kapott temploma számára gyönyörű vörös ruhát, gazdag arany himzéssel 1200 korona értékben. Mint patronus a főhercegi ház valóban fejedelmi bőkezűséggel gondoskodik a templomok jókarban tartásáról. Így a féltoronyi plébánia templomát a főhercegi pár ezüst menyegzője alkalmával mintegy 25.000 korona költséggel restauráltatta.

Izabella főhercegnő szerénysége tiltja, hogy sokoldalú vallásos tevékenységét világgá kiáltsuk, de a fenti egy-néhány mozzanat is meggyőz bennünket arról, hogy Izabella főhercegnő kegyes védnöksége új korszakot nyit meg Oltáregyesületünk történetében.

Teljes hódolattal üdvözljük az ideálisan vallásos és tevékeny fenséges asszonyt a Budapesti Középponti Oltáregyesület élén. A magas védnökséggel Oltáregyesületünk előtt nagy jövő nyílik meg. Az «operarii messis Domini» az Úr aratásának munkásai a magas biztatás láttára buzgóságban és számban egyaránt fognak gyarapodni. Ő császári és királyi fenségedet és magas családját pedig árassza el kegyelmeinek bőségével a szentségi Úr Jézus, kinek apostolává szegődött.

Tiefenthaler József.

A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus.

AZ OLTÁRISZENTSÉG vallásunk középpontja: kell, hogy az minden hívő lelki életének is középpontja legyen. Az Oltáriszentség az egyház lelke: kell, hogy a mi lelki életünknek is lelke legyen.

Ezért fordít az egyház nagy gondot az Eucharisztia kultuszának intenzív terjesztésére és fejlesztésére, ezért fekteti bele ezen kultuszba összes energiáját és lelkesedését.

Az eucharisztikus kultusz továbbfejlesztésének legjelesebb eszköze a kongresszusok tartása. Ma, a kongresszusok századában, midőn minden életrevaló, az életre kihatással bíró eszmét kongresszusok elé visznek, hogy ott megtalálják a kapcsolatot, mely az étellel összeköti, mely az ígét testbe öltözteti, a legmagasabb kulturának: a természetfeletti fényvel bevont lelkiség eszméjének a szivekben s így az életben való megvalósítására is elsősorban a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok fáradoznak.

Ezekon a kongresszusokon megjelennek a katolikus egyház vezérférfiai minden nép- és nemzetből, hogy e hitetlen világban az Úr Jézusnak az Oltáriszentségben való jelenlétének hitét hirdessék, hogy eszméik és gyakorlati gondolataik közlésekor fejlesszék az Eucharisztia külső és belső: a lelkekben élő tiszteletét, megjelennek a püspökök, hogy tekintélyükkel emeljék e kongresszusok értékét, azt súlyossá tegyék és határozataira rányomják az egyház pecsétjét, megjelennek a papok ezrei, hogy a hirdetett eszméket nagy szeretettel szivükbe véssék és azokat hűvek körében megvalósítsák, megjelennek a hűvek százezrei, hogy dokumentálják azt a nagy szociális gondolatot: egyek vagyunk mindnyájan az Úr Jézusban! bár különböző nyelven magasztaljuk az Eucharisziát, azért egyek vagyunk annak imáadásában, kultuszának terjesztésében és a vele való szentségi egyesülésben; érezzük itt a testvériséget s azt a közös öntudatot, hogy midőn az élő Isten a kenyér színe alatt az Eucharisziában együtt lakik velünk: akkor annak az Istennek a dicsőségét terjesztenünk kell önlelkünkben s felebarátaink lelkében.

A nemzetközi eucharisztikus kongresszusok az egyháznak új és legfényesebb manifesztációi az Úr Jézus istensége és azon kollektív szellem mellett, mely az evangéliumból kiárad. Ma a világegyházban az áhitatnak tárgya az Oltáriszentség, az élet forrása, mely minden lelki életnek kiinduló-

pontja s megkoronázója, miként a középkorban az áhitat tárgya Krisztus keresztje volt, mely éllette, lelkesítette az egyház hiveit.

Amint az egyes országok katolikusai összejönnek, hogy «katholikus nagygyűlésükön» megbeszéljék a hit és erkölcsi kérdések körül forgó egyéni és nyilvános élet ügyeit és az ezekkel kapcsolatos kulturfeladatok és időszerű problémák megfejtését, a szellemi mozgalmaknak katolikus világnézetben való irányítását: úgy sereglenek össze az eucharisztikus kongresszusokra a világ minden tájáról egyháziak és világiak, hogy az Eucharisztia mélyebb ismeretét állítsák bele az emberi észbe, emeljék az iránta való áhitatot és tiszteletet s megteremtsék az eucharisztikus életet.

Ezen kongresszusok karaktere tehát a szó teljes értelmében vallásos. Az Oltárszentségben Krisztusnak örök bölcsessége és végtelen szeretete mintegy versenyez, hogy a megváltás kegyelme szétáradjon minden emberre s hogy minél több lélek jusson a mennyek országába. Így tesznek a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok is: versenyeznek, hogy a világ összes népénél fölkeltsék úgy az egyesekben, mint a tömegekben az eucharisztikus Úr Jézus iránti szeretetet, hogy minél jobban terjedjen az Eucharisztia ismerete, dicsősége s áldása. Minden ilyen kongresszus új áldás az emberiségre, miként a püspökök pásztorlevelekben írják.

A első nemzetközi eucharisztikus kongresszust 1881 jún. 28—30-ig a francia Lille városában tartotta az egyház. Az ezután következők színhelye: Avignon, Lüttich, Freiburg, Toulouse, Páris, Antwerpen, Jeruzsálem, Reims, Paray-le-Monial, Brüssel, Lourdes, Angers, Namur, Angouleme, Róma, Tournai, Metz, London, 1909-ben Köln, 1910-ben Montreal (Amerika, Canada), 1911-ben Madrid. 1912-ben pedig szeptember 12—15-ig Bécs lesz a XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus színhelye.

Bécsben a bíboros-érek elnöklete alatt megalakult a helyi bizottság, hogy a nagyarányú világkongresszust előkészítse. Úgyszintén Magyarországon is már megkezdte működését azon előkészítő-bizottság, melyet a püspöki kar nevezett ki Fischer-Colbrie Ágost elnöklete alatt. Ezen bizottság érintkezésbe lép az ottani faktorokkal, hogy a kongresszus tartama alatt egy templom álljon a magyarok rendelkezésére, hol az istentiszteletek s prédikációk magyar nyelven tartassanak, hogy magyar szakosztályok alakíttassanak a papok, az oltáregyleti hölgyek s a hívek részére, hogy a nyilvános üléseken hazánkat legalább két kiváló szónok — egy egyházi és egy világi — képviselje, hogy a körmeneten is, — melyre magas

megjelenését bejelentette Olélsége a főhercegekkel együtt — hazánk méltóképen legyen képviselve. A zarándoklatok, az utazás, elszállásolás rendezéséről az «Orsz. Kath. Szövetség» fog gondoskodni. Ezen dologról alkalmunk lesz majd pár hét múlva bővebb tudósítással szolgálnunk.

Magyar testvéreim! Az eucharisztikus Úr Jézus nagy ünnepet ül ez év szeptember havában Bécs városában. A világ minden részéből elzarándokolnak ide, hogy hódoljanak a királyok Királyának, mi katolikus magyarok, kik oly közel vagyunk Bécshez, kell, hogy nagy számmal képviseljük hazánkat.

Menjünk el e kongresszusra papok és világiak és mutassuk meg, hogy az Eucharisziáért élünk-halunk, buzgólkodunk. Menjünk el, hogy lelkesülést meríthessünk a kongresszuson s idehaza terjesszük az Úr eucharisztikus országát.

Föl, a bécsi kongresszusra!

Reyiczky Aladár C. M.

A legmélt. Oltáriszentség titkaiból.

Jézus elhagyatottsága és önmegsemmisülése a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

DIDŐN a leáldozó nap vörös korongja már eltűnni készül a szemhatár peremén s utolsó sugarai bearanyozzák fényükkel a föld színét és az alászálló esthomálynak misztikus fátyola mindenkit pihenésre int és csak az imént még biboros arany fénnel csillogó ég csakhamar szinte észrevétlenül azur-kékes szint ölt, s föltűnnek az égboltozat milliárdnyi csillagai, mindmegannyi égő mécsesek, köröskörül uralgó mély csend, csak az esti szellő hűvös fuvallata száll-kei völgyről-vögyre s a mezők, rétek virányain át; ha ilyenkor bizonyos kimondhatatlan jóleső érzéssel, boldogságnak némi sejtelmével és a három napkeleti fejedelem forró vágyával eltelve sietek a templomba, a tabernákulumban elrejtett isteni Üdvözítőm látogatására és gyöngédséggel, bizonyos gyönyörűséggel nézegetem, szemlélem az elrejtett istenséget: lelkemben felélénkülnek s megújulnak az Oltáriszentség összes kimondhatatlan titkai és csodatettei.

Az egy, a többek közt, mi imádatra készlet: a szentségi Jézus egyedülisége, magányossága, szinte elhagyatottsága. Ez az, mi megkapta egész valómát, mi fölött oly édesen el-el szoktam gondolkodni, elmélkedni.

Mély csend van a szent templomban, egy sóhajtás sem hallatszik, senkiről semmi életjel, csak az örök lámpa titokzatos csillogása, az égő mécses hangtalan fénye figyelmeztet, hogy itt a misztikus homályban van valaki, kít testi szemekkel nem láthatni és ez: Jézus, a legmélt. Oltári-szentségben, az oltáron.

Ha képzeletemben elszállok a római szent Péter templomba, ha betekintek a világ összes székesegyházaiba, a földkerekség minden plébánia-templom, vagy kápolná-jába, ha szárnyra kelve az óceánokon át betérek a misszionárius sárkunyhójába és a hittérítők bambusz-fedelű állomásaiba, mindenütt, ahol csak egy szív van, mely dobog az Istenért, mindenütt ott találok: Őt, az «elrejtett istenséget». De ah, mindenütt csak hasonló elhagyatottságban, ugyanazon örökszeretettel, de tökéletes «megsemmisülés»-ben. «Exinanivit se».

A szív szeretetre van teremtvé és Jézusnak szive, melyet Isten maga akart magának adni, első dobbanásától fogva mindig szeretett. Jézusnak szive, a szeretet tűzhelye, melyből életető lángok gyulnak ki. Az Ő szive, kegyes, munkás fáradhatatlan; az Ő szive szelid, mert méltatlanságunk és bántó hálátlanságunk dacára vigasztalni és kárpótolni akar; nem nézi ami gyarlóságunkat és soknemű hidegségünket, közönyösségünket, megvető elutasításunkat és tiszteletlenségünket föl sem veszi. Az Ő szive túlaradó szeretettől elragadtatott szív, mely kúforrása minden életnek és felvilágosító és életadó tanításnak, a gyöngédségnek leírhatatlan tűzhelye, egy szóval: «szerelet, szerelet». Óh ez mind csodálatos!

Az édes Üdvözítő soha sem tudta s most sem tudja nagy szeretetét tanusítani irántunk anélkül, hogy nagy áldozatába és mély megaláztatásába ne kerülne. A szeretet vitte rá, hogy minden kint elszenvedjen, minden gyalázatot és félreértést eltűrjön; és a szeretet vitte őt kálváriahegyére: a keresztfára; ez vitte őt a halálba. Midőn pedig e szív husvét

hajnalán ismét dobogni kezdett, megint csak ez a szeretet vitte őt oly mód és eszköz föltalálására, mely számára 1. egy másik szünetnélküli szenvedés és folytontartó halál; 2. csupa megaláztatás és a legmélyebb alárendeltségi állapot; 3. számukra pedig kimondhatatlan jótétemény, az életnek és éltető kegyelmeknek soha ki nem fogyó, ki nem apadó föltötte bőséges forrás.

Ki képes, óh Jézus, szeretetedet eléggé felfogni? — Óh senki!

És ezen új állapot, micsoda lemondásába, micsoda mellöztetésébe és megszegyenítettésébe kerül. Ezeknek nagyságát csak maga képes elmondani. Óh ez mind kimondhatatlan!

Elrejtőzik, elnémít mindent, ami csak elárulhatná jelenlétét. Itt nem láthatjuk pillantásait és isteni arcának vakító sugarait; itt nem halljuk gyönyörűséges szavait; itt nem jönnek napvilágra azon cselekedetei, melyekben szeretete oly túlrádóan mutatkozott; sem a csodák, melyek mindenhatóságának oly dicső bizonyosságai valának. Ő nagy titok, melyet az ember föl nem foghat! Ő az egek Ura, de körülötte nem látunk angyalokat; Ő a föld Ura, de nem látjuk trónját; Ő király, de testőrségét ki látja? semmi fény, semmi pompa, nagyság vagy hatalom. Minden el van rejtve, minden eltüntetve! Elrejtőzik és megsemmisül érzékeink és értelmünk előtt. Ez a módja az Ő jelenlétének az Oltáriszentségben ez az: «eucharisztikus állapot».

Minden körülmény közreműködik, hogy édes Megváltónk eme megsemmisülése lehetőleg teljes legyen és ép ezen körülmény mutatja az egész világnak ama szeretet nagyságát, mely Őt egész az önmegsemmisülésig vitte.

De mikép is volnánk képesek elviselni az Ő istenségének nyilvánvaló jelenlétét? Kicsoda merészelne közeledni hozzá, ha dicső trónján ülve, az angyalok százezreitől körülveve, mennyei dicsőségtől körülragyogva, véghetetlen hatalmának rettenetes küljelei közepette akarná fogadni hódolatunkat, imádásunkat?

De nem, ezt Ő nem akarta, tekintettel gyengeségünkre, gyarlóságunkra! Nem, nem! És ez egy új csoda, melyet csak Ő tehet! Mert a konzekrált, az átváltoztatott kenyér színének, mintegy sűrű fátyolnak sírjába temeti el magát. Eltűnik istensége, embersége, alakja, kiterjedése. Ez a Mindenható keze, mely ily bámulatra gerjesztő, látszólag ellenmondó csodákat művel! Ő, ki majdan az egész örökkévalóságon át bámulatba fog ejteni és örökkéboldogságunkat képezni, most egy szerény, pici kis szent ostyába rejtőzik, amelyből nemcsak Krisztust, de még embert sem lehet kivenni. Ő Istennek Fia s egykoron legfőbb ítélő Biránk, micsoda végtelen megalázó állapotban jelensz meg előttünk, hogy minket magadhoz vonj, de nemcsak minket, hanem minden bűnöst, az egész halandó

emberiséget! Óh jaj! mennyire elfeledkezünk mi rólad, pedig teljes jogod van arra, hogy az egész világ tiszteljen, magasztaljon és dicsőítsen.

Az Úr Jézus szentségi jelenléte valóságos áldozat, valóságos vértanúság! a szentség külszínei, melyekbe öltözködött, megfosztják Őt minden szabad mozgástól és külső cselekvéstől, úgy hogy a szent ostyában semmi feltűnő nincs, minden csak az anyag alárendeltsége és tehetetlensége; valóban, mintha halott volna, mintha sírba volna téve! Igen, az édes Üdvözítő itt mélyen el van takarva. Sőt még ennél is tovább megy. Ki van téve a természetemeinek, egy kis fuvallat tovaragadhatja. «Ki van téve az emberek önkényének, rabló kezek érinthetik, még lábbal is tapodhatják gyűlöletökben, rejtékhelyeikre, a pokol ez előcsarnokaiba hurcolhatják, hogy ott gunyolódásaik játékszere, ördögi dühök áldozata legyen.»

Azután még azok, kik egyébként nem ellenségei, azok közül is mily sokan hagyják figyelmen kívül, nem is igen tudnak róla ritkán látogatják, kellőleg nem tisztelik. Igazán csodálandó, megdöbbentő és borzasztó, szinte ismeretlen övéi körében. De bocsásd meg óh Jézus, bocsásd meg hálátlanságunkat, mely szülője minden hidegségünknek, tiszteletlenségünknek és mindazon vétkeknek, melyek elkövetetnek szereteted e szentsége, Te ellened.

Mindezek dacára Jézus mindjárt kezdetben azt a fogadást tette, hogy mindig velünk marad, nem egy, három napig, hanem minden századokon át, a világ végezetéig. És szavát hűségesen megtartja. Nem tudja Őt meggátolni ebben senki, sem a gonoszok gonoszága, sem a hitetlenek hitetlensége, sem bűnösök bűnössége, sem az üldözők üldözése, sem a szentségtörök szentségtörése. Senki és semmi sem veszi el Tőle a szentségi életet. Eltűnnek nemzedékek, Ő köztünk van; elmúlnak országok, Ő köztünk van, mindent magával ragadhat az emberiség árja, Ő csak köztünk van, bizonyosságul annak, hogy aki e szentségben van, örökkévaló, élő: Isten.

Valóban, mint látjuk és tudjuk, Jézus szentségi állapota tökéletes megsemmisülés. És ezt az édes Üdvözítő önként vállalta magára, öröktől fogva tervezte, bölcsességének és hatalmának minden csodáját arra fordította, hogy ezt végrehajtsa.

Mit adjunk neked, óh «elrejtett Isten», ezért az örök szeretetedért, hogy homályba, hallgatagságba és tehetetlenségbe, teljes ismeretlenségbe merülsz és ily módon adod nekünk magadat e legfőbb szentségben? Kérünk Urunk! mondd csak, mit adjunk neked ezért viszonzásul? «Fiam — így szól Ő szívének bizalmasához — fiam! add nekem szívedet! Nyujtsd nekem legalább te azt az örömet, hogy tehetséged szerint jóvá teszed annyi ember hálátlanságát. Mert nézd, az én szívem annyira szerette az embereket és jutalmam ezért a legtöbb ember részéről: hálát-

lanság, tisztelenség, szentségtörések, hidegség és megvetés. Ezzel fizetnek minden buzgalmamért. Ha csak némi viszszeretetet mutatnának szeretetemért, kevésbe venném mindazt, amit értök tettem és kész volnék még többet tenni értök, ha lehetséges volna.»

Maradj a világon édes Megváltóm,
Maradj velünk édes Jézusom!

P. Feisz H.

HUSVÉT NAPJÁN.

Allelúját zengnek,
Örömnep van ma;
Ki ne nyitná ajkát
Győzedelmi dalra?!
A sziklasír üres,
Megdöbben az álnok, —
Hitünk mellett tett az Isten
Tanubizonyságot . . .

És az én ajkamon
Elnémul az ének,
Belkém egy szomorú
Temetőbe téved;
Leborulok ott egy
Puszta, hideg hantra,
Nem is régi, a virág se
Hajthatott ki rajta.

Hogy' vártad a tavaszt,
Hervadó testvérem!
Mikor madárhang szól,
S virág nyit a réten;
Mi akkor azt hittük,
Enyhülésed várod, —
Te talán már sejtetted is
Csendes kimulásod . . .

Éled a föld ismét;
Visszatért a fecske,
Hogy az alvó erőt
Új munkára keltse,
S te nem örülsz néki,
Nincs is miért várnod;
Csicsergése, dala talán
Zavarja is almod . . .

Allelúját zengnek,
Örömnep van ma . . .
Belkemet a bánat
Lopva odahagyja;
Fülemben cseng százszor:
Nincs az Úr a sírban!
Ne csüggedj el, kicsinyhitű,
Föltámadás is van! . . .

És cseng-bong az ének,
Szólnak a madárcák,
Tündérujjak varrják
A föld új palástját;
S míg a rét virágát
Ablakomba szórják,
Temetőben egy kis hanton
Nyílnak már a rózsák . . .

Tomor Árkád.

Szent Lajos francia király hite.

AGY PÁRISI kápolna 1258-ban szembetünő csodának volt tanúja. Egy alkalommal a szentmise alatt, midőn a pap az átváltozás után a szent ostyát felmutatta, a kenyér színe helyett fénytől sugárzó csodaszép gyermeket pillantottak meg a kezében. A pap a meghatottságtól reszkető kezeit félelmében nem merte leereszteni. Karjait fönntartották, hogy szent Lajos király, kinek palotája a szomszédságban volt, a csodát megnézhesse. A szent uralkodó azonban nem akart odamenni.

«Azok, akik Jézus Krisztusnak az Oltáriszentségben való valóságos jelenlétét nem akarják hinni, — volt a válasza, — elmehetnek és megtekinthetik a csodát. Ami engem illet, hála Istennek, nincs szükségem csodára, mely hitemet megerősítse.»

Vigasztaljátok egymást ez igékkel.

(II. Tessz. 4, 17.)

AZ ÖRÖKIMÁDÁS nagyon kedves lapocská. Édes hazánkban a *vigasztaló angyal* szerepét ő játssa.

Ugyan miért?

Mert a legméltóságosabb Oltáriszentségről szokott nekünk írni keneteljes, mézédés szavakkal. Ez a szentség pedig minden más szentség fölött a *vigasztalások* szentsége. Hisz benne él az, aki az *élet* és a *feltámadás*. S a szentségi Jézus ezen élete és pedig testben feltámadott élete a szent és csalhatatlan reménység örökké zöldelő vigaszos olajága a mi életünk számára, amelyet a siralomvölgy mulandósága, csalódása, haldoklása és halála oly sokszor és oly kegyetlenül megtép, elhervadással fenyeget s a végén a rideg sűrűdör sötét éjjelére betemet. A halandók ajkain állandó lett Márta és Mária mélabús, panaszos felsikoltása: «Uram! ime akit szeretsz, beteg»... «Uram! ha itt lettél volna, az én bátyám nem halt volna meg.» (Ján. 11.)

Az enyészet nagy temetőjében ott térdel a könnyező nő a kedves sirhalom felett: «Uram, ha itt lettél volna, az én férjem nem halt volna meg», — zokogja ajka. S ez csak egyetlen hang a haldoklás és halál világbirodalmának fájdalmas akkordjában, amelybe belesír oly sok árva, oly sok testvér, oly sok jó barát «Uram, ha itt lettél volna az én anyám, az én atyám, az én hugom, az én gyermekem... nem halt volna meg.»

Valóban siralomvölgy! De benne az élő Jézus. A vigasztalanok, a könnyezőök között áll és résztvevő szívében mintegy «elbúsul lelkében és megrendül»... És könnyezze Jézus.» A vigasztalás szózata két ajkairól, mint egykoron a búslakodó Mártához: «Feltámad a te bátyád», a te férjed, a te anyád, a te atyád, a te testvéred, a te jó barátod. Lásd zarándokló gyermekem, úgy van veled, mint velem. Az élet és halál harca két benned, mint bennem. Szinleg győz a halál, az enyészet; hisz velem is megtörtént. — «Dux vitae mortuus», — aki az élet vezére valék, meghaltam. De a Golgatai halálhörgést és sötét éjszakát a feltámadás győzelmes és örömittas allelulája váltotta fel; rám virradott az örökkévaló élet rózsás hajnala, aranyos nappala. «Regnat vivus», uralkodom, élek. Töröld le könnyeid, szomorkodó gyermekem. Rövid az idő, igen rövid. Észre se veszed, oly gyorsan megleszen. Felragyog a feltámadás halhatatlan pirkadása. «Rögtön, egy pillanatban a végharsonára; mert megriad a harsona és a holtak feltámadnak rothadatlanul és mi elváltozunk... Hol van halál a te győzelmed? Hol van halál a te fullánkod? Istennek legyen hála, ki nekünk győzelmet adott... Azért szerelmes atyámfiai! állhatatosak legyetek és rendíthetetlenek» (I. kor. 15.) «Ne bánkodjatok mint egyebek, kiknek nincs reménységök. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott: úgy Isten azokat is, kik elaludtak Jézusban, éléhozza övele... Azután mi, akik élünk, kik meghagytunk, együtt ragadtatunk el azokkal a felhőkbe Krisztus elé a levegőégben és így mindenkor az Úrral leszünk. Annakokáért vigasztaljátok egymást ez igékkel». (I. Thesz. 4.) Igen. Az enyészet csak ideiglenes, a halál csak álom, a bucsú csak viszontlátásra szól. Úgy amint Jézus kiszállt a sírból s anyja ölelő karjaiba futott, úgy te is árván maradt özvegy, árva — találkozol, a boldog s végnélküli örömben egyesülsz azokkal, akiket szeretsz s akik nélkül élni nem lehet.

Mily boldogító a keresztény hit! A szerető szívek posztulatumát egyedül ő elégíti ki. Kegyetlen az a humanizmus, mely kitépi szivemből a feltámadás reményét s nem engedi meg, hogy szeretteim sírjánál vigasztalódjak az «Isten veled!» «Viszontlátásra» boldogító keresztény bucsúszavakkal.

Ha az örökimádás mélységes hódolatával arcodra borulsz a feltámadott Jézus előtt, aki a Legméltóságosabb Oltáriszentségben jelen vagy, szünj meg sírni, szomorkodni; mert amint ő él boldogan, úgy élnek szeretteid is. Rövid az idő s a feltámadásban mindnyájan mindenkor az Úrral és együtt leszünk.

Vigasztaljuk egymást ez igékkel.

Biró Ferenc S. J.

Feltámadt . . .

Legouvé a szent áldozásról.

LEGOUVÉ, a francia akadémia tagja, a mult század egyik legjelesebb bölcselője, kinek művei most is közkézen forognak s igen értékes kincsei a francia irodalomnak, gyönyörűséges tanítást adott a legméltóságosabb Oltáriszentségről.

— Magamhoz vontam fiamat — beszéli el maga Legouvé emlékirataiban.

— Első szent áldozásának napja volt. Mikor hazajött a templomból, láttam, hogy meg van illetődve. Arcán szinte ragyogott az ártatlanság s gyengédség, melyet oly jól esett látni, mikor reggelenként bejött dolgozószobámba, hogy üdvözljön. Szivemhez szorítottam, megcsókoltam a homlokát. Valami megvillant az agyamban, valami komoly, nehéz dolog, amit meg akartam neki mondani. Egy pillanatig tépelődtem, alkalmas-e az ő gyöngye lelke ennek megértésére. Másrészről a nagy Szentség vétele által megihletett óra igen célszerűnek kínálkozott az igazságok befogadására.

Kitártam tehát előtte lelkemet.

— Kedves fiam, ha megnősz, ha idősb leszel, sokszor fogsz keserű bírálatot hallani a szent gyónásról, még keserűbbet az áldozásról. Hallani fogsz gúnyolódó hangokat olyanoktól; kik elfelejtik, ami ebben a dogmában, ebben a hitcikkelyben nagy, szép, felemelő s csak azt látják benne, ami megfoghatatlan. Pedig hát ez az egész világ mi más egyéb, mint megfajthatatlan, kikutathatlan titok? Ha én ezt a hittitkot, hogy Jézus az Oltáriszentségben valóságban jelen van, szemlélem, úgy be kell ismernem, hogy ez a legnagyobb s legjóságosabb vigaszt nyújtja az emberi léleknek. Nem ismerem semmit a világon, mely a lelket annyira megerősítené, ami az emberben az önbecsülést, méltóságának tudatát annyira felkeltené, mint az a gondolat: Ember, aki most ép megáldoztál, a te Üdvözítődnék, az ég s föld hatalmas Urának adsz lakóhelyet. Ha egy kedves lénynek pusztja jelenléte oly hatással van ránk, hogy megrögzött rossz szokásunkról lemondunk, megtartóztatjuk magunkat az ő kedvéért valami hizelgő s gyönyört nyújtó vétektől, mennyire kell ennek a léleknél bekövetkeznie, aki elmondhatja magáról a szent áldozás után: «Az én Istenem az én vendégem. Ő az enyém. Ime, nálam lakik, betölti a szivemet az ő drága jelenlétével.»

Fiam! Láttam haldoklóknak arcát a szent Útravaló vétele után! A kínos betegség által okozott gyötrelmek szinte feldúlták az arcot; a szent áldozás után ez a kíntól égő ábrázat kisimult, rajta ragyogott az örök üdvösség reményének visszfénye... Láttam fiatal lányok arcát eljövet a szent áldozás asztalától; az élő hit csaknem sugárzott szemekből s homlokukon rajta ült a szent angyalok égi békéje s tisztasága... Láttam egyszer édes anyádat iszonyú szenvedések közt; a szent áldozás hirtelen,

mintegy varázsütésre megnyugtatta; kiderült az arca, mint vihar után a kék égboltozat s roppant fájdalmai dacára ajkai körül édes mosoly játszott, a szemei nevettek...

Lehetetlen kivonnom magam ez emlékezések hatása alól.

Mély hittel kell megvallanom, hogy ami ily fényes sugárt tud varázsolni az ember tekintetébe, ami ily ragyogó tiszta derűvel veszi körül az arcot, az csak szent dolog lehet.

Édes jó fiam, a szent áldozás szent dolog, *isteni dolog*...

Lukácsy István.

IRODALOM.

Nagyheti szertartások az Örökimádás-templomban. *Nagvszerdán*, április 3-án d. u. 5¹/₄ órakor gyászszolozsma, este 8-kor Stabat.

Nagysütörtökön, 4-én 7 órakor nagymise, d. u. 5¹/₄ órakor gyászszolozsma, este 8-kor Stabat.

Nagypénteken, 5-én 9 órakor szertartások, d. u. 5¹/₄-kor gyászszolozsma, este 8-kor szentbeszéd és Stabat.

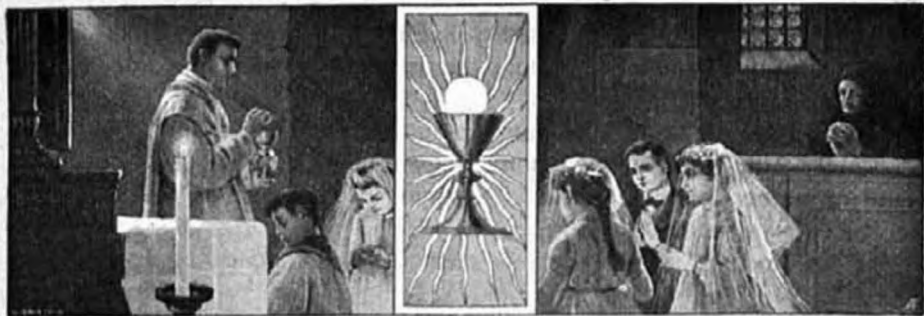
Nagyszombaton, 6-án 9 órakor szertartások, d. u. 6 órakor feltámadás.

Husvétvasárnapján szent Misék 7, 8, 10 és 11 órakor. — 9 ó. nagy mise, d. u. szent beszéd és ünnepies áldás.

Lourdes, képes havi folyóirat. Szerkeszti és kiadja Tóth János, felső-meggyesi plébános. Előfizetési ára 4 kor. Januárban jelent meg az első szám. Gyönyörű képei és illusztrációi, valamint az a nagy érdeklődés, mellyel az egész katolikus világ e páratlan kegyhelyet körülveszi, bizonyára nagyon megkedveltetik az új folyóiratot a közönséggel.

Kath. folyóiratok: *Havi közlöny.* Szerkesztő: Dr. Kováts Sándor plébános, Csanádapátfalva. Ára 10 kor. Lelkipásztorok lapja. Különösen értékesek benne a megjelenő pápai constitutiók. — *Szent Ferenc Hirnöke.* A szent ferencrendi harmadrend lapja. Szerkesztő: Trefán Leonárd Kolozsvár. Ára 2 kor. — *Kath. Hitterjesztés Lapjai.* Képes missziós lap. Szerkesztő: dr. Lestyán Endre, Nagyvárad. Ára 6 kor. — *Szent Gellért.* Ifjúsági hitszónoklati folyóirat. Szerkesztő: dr. Strommer Viktorin főiskolai tanár, Pannonhalma. Ára 8 kor.

Szent-Kilenced Ájzatosság a Boldogságos Szűz tiszteletére, amint Lourdesban végzik címmel egy csinos kis füzet jelent meg a könyvpiacón. melyet a Szűzanya tisztelőinek melegen ajánlunk. Aki megveszi, örülni fog neki és valószínűleg sok vigaszt fog benne találni. Ára 40 fill. Kapható a Szent-István-Társulatnál, Budapest, Kecskeméti-utca 2. és vidéki könyvkereskedésekben is.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

Prohászka püspök a gyermekek gyakori áldozásáról.

A LEGESLEGHATHATÓSABB eszköz a gyermekek erkölcsének s egész lelki életének jó irányba való terelésére s kifejlesztésére a szentáldozás. S valóban, lelki életet kell adnunk ifjúságunknak; tiszta, erős nemzedékké kell azt nevelnünk, honnan adjuk s hogyan közvetítsük az erőt s az életet, ha nem elsősorban a gyakrabbi szentáldozás révén?! Amit az Úr Jézus a lelki élet kenyereéről mond, az egyaránt illik szentekre s gyermekekre: «aki eszi az én testemet s issza az én véreimet, annak örök élete vagyon.» (Ján. 6, 55.) A gyermek lelki életét, ezt a csirában leledző örök életet, a szentáldozás által kell nevelnünk s fejlesztenünk. Csakhogy e nagy eredményeket elérjük, ahhoz az kell, hogy a gyermekeket az iskolában, a templomban jól előkészítsük a szentség vételére s hogy ebben a szülők is segítsék a hitoktatót s a tanítót. Élesztenünk kell hitüket, hogy érezzék, hogy át legyenek hatva attól, hogy Krisztust magát fogadják; föl kell ébresztenünk reményüket, hogy a jó Jézus, a Megváltó, a Segítő Krisztus jön hozzájuk s azért jön, hogy eléje vigyék bajaikat, gyarlóságait, nehézségeiket s hogy megbeszéljék vele kísértéseiket. Föl kell élesztenünk szeretetüket, hogy vágyódva közeledjenek az Úrhoz s ragaszkodjanak hozzá gyermeki szívük bizalmával s hűségével. De ezt az előkészületet nem fogjuk tőlük oly mérvben megkívánni, hogy a nagy igényektől a gyermekek megijedjenek s az áldozástól elmaradjanak; hanem inkább Jézus szavai szerint fogunk igazodni, aki az Oltáriszentségből is úgy beszél, mintahogy régen szólt, mondván: «hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni s ne tiltsátok el őket». Úgy tetszik nekünk, mintha ez a forrás most bőségesebben áradoznék s mintha Szentséges Atyánk is föl akarná kelteni figyelmünket az Oltáriszentségre, mint az ifjúság nevelésé-

nek hatalmas eszközére. Mi fölpanaszoljuk sikertelenségeinket, fájlalva beszéljük el csalódásainkat gyermekeink s ifjúságunk körül; Szentséges Atyánk pedig azt látszik mondani: gyermekeim, éheztek, szomjaztok, el-tikkadtok, de hát nem látjátok-e, hogy az Úr asztala meg van terítve s hogy szomjaitokat az Üdvözítő forrásainál olthatjátok; jöjjetek hát ide gyermekek s meglett emberek; egyetek s erősödjetek. Ezt a buzdítást különösen a gyermekekhez is intézi; akarja, hogy korábban áldozzanak; akarja, hogy többször áldozzanak; akarja, hogy ifjú szívük Jézus számára kész és nyílt legyen. «Crebris admonitionibus multoque studio» írja a szentáldozásról szóló dekretumban, gyakori figyelmeztetéssel s nagy buzgósággal ösztönözzék a lelkészek s gyóntatók e gyakori szentáldozásra a népet; értessék meg vele, hogy a szentáldozáshoz az kell, hogy halálos bűn nélkül s jó, áhítatos szándékkal járuljunk a Szentséghez. Ezt kell megértetnünk gyermekeinkkel is s nem a félelmet, hanem inkább a bizalmat s a vonzódást kell bennük fölébresztenünk s buzdítanunk őket, hogy a szentáldozáshoz többször járuljanak. Semmi sem segíti annyira a tiszta erkölcsre a gyermeket, mint épen a szentáldozás. Van annak a gyermeknek, annak az ifjú szívnek is sok küzdelme és sok kísértete. Lelkének fejletlensége, ébredező ösztönei, természetes állhatatlansága s fölülessége csupa akadály és nehézség, mellyel a nevelés küzd. A benyomások nem nagyon mélyek; kedélyének változandósága nem veszi komolyba a figyelmeztető s óvó szózatot s a nevelés ugyancsak rászorul oly behatásokra, melyek mélyebben szántsák föl a gyermek lelkét s melyek megfogják s lefoglalják Isten számára. Már pedig a legmélyebb s a legmelegebb benyomásokat az ájtatos szentáldozás teszi: Jézus vonul itt be a szívbe s az ő jelenléte, mellyel lefoglal akaratot és hajlamot, eltölti a gyermek szívét s a jónak és szentnek tiszteletére s szeretetére viszi. Jézus lesz a lélek nevelője, Jézus lesz a gyermek eleven lelkiismerete, Jézus lesz az ő előljáró eszménye és vezére. S ezt a Jézust megszereti s ragaszkodik hozzá. A szentáldozásnak szentségi kegyelme úgy is az, hogy szeretetre gyulladunk s hogy szent vágy s nagy ragaszkodás fűzi Krisztushoz lelkünket.

Ime, K. H., a gyermeknevelés bölcsességét s áldásait Jézus az Oltáriszentségben gyülemlyítette föl számunkra s mi önkénytelenül is arra a belátásra jutunk, hogy az ifjúság minden bünt elkerülhet s minden kísértést legyőzhet, ha buzgón s gyakran járul a szentáldozáshoz. Ha tehát most gyakoribb a panasz, hogy a nevelés csődöt mond; ha szülők, tanítók, papok nagyobb nehézségekkel küzdenek most a gyermeknevelés terén; ha a világiás szellem élvhajhászatra sodorja az ifjúságot s az erkölcstelenség által akarja elszakítani Krisztustól; mit kell most inkább sürgetnünk, mint azt, hogy egyesüljete, kapcsolódjatok hát szorosabban Krisztushoz a gyakori s méltó szentáldozás által. Vannak bizonyára aggodalmaitok,

kedves szülők s sziveteket összeszorítja az ifjúság veszte s romlása; bizonyára hallottatok egyetmást a gyermekek erkölcstelenségéről s vágyvágyódtok valamiféle erős segély után; nézzétek, itt a ti erős segélytek, a gyakori szentáldozás. Akarjátok biztosítani gyermekeiteket a halálos bűn ellen; tiszta nemzedéket akartok nevelni, mely szive tisztaságában titeket is tud szeretni s irántatok is tud hálás lenni; meg akarjátok óvni gyermekeiteket a bukástól, megóvni rossz gyalázatos szokásoktól: ime működjétek közre lelkipásztoraitokkal, tanítóitokkal, a gyermekek hitoktatóival s menjetek ti is gyakran az Úr asztalához s vezessétek gyermekeiteket is oda.

Mily fölséges látvány az a vasárnapi szentáldozás, amikor férfiak, asszonyok, de főleg mikor szülők és gyermekek járulnak az Úr asztalához; mikor a szülő Krisztust véve szívébe imádkozik mellette térdelő gyermekéért, akinek szívébe szintén beszállt Krisztus, hogy a szülőnek imáját a tiszta erkölcs áldásaiban valósítsa meg a gyermek lelkében.

Az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-ről.

Prohászka Ottokár, székesfehérvári püspök úrnak fönti szavai — reméljük — megtalálják útjukat a hitoktatók és szülők szívéhez. Reméljük, hogy úgy az ő mélyen járó fejtegetései, bizonyításai, mint az egyháznak kétezer éves tapasztalata s Krisztus földi helytartójának, X. Pius pápához többszörös buzdításai s Mercier, belga biboros-prihásnak mult számunkban közölt eucharisztikus nevelési elvei meghozzák bőséges gyümölcsüket. S hogy a gyakori szentáldozás eszméje a gyermekeknél minél *könnyebben* s minél *gyorsabban* kivihető legyen: ajánljuk, hogy az országban mindenütt behozzák az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-et, melyről egy buzgó somogy megyei lelkész így ír: «Örvendetes jelenség az, hogy az ártatlan gyermekszívek mily forró vággyal és szeretettel sietnek a kellő kioktatás után az Úr Jézushoz s mily örömmel és lelkesedéssel alakulnak szövetséggé a naponkinti szentáldozás gyakorlására. Úgy hiszem, ez a szövetség *bir legnagyobb jelentőséggel az összes szövetségek között*. Ebben az eucharisztikus Úr Jézus erejével megújul a föld színe.»

Az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-nek máris több száz tagja van. A gyermekek oly nagy vággyal járulnak a heti szentáldozáshoz s csatlakoznak a szövetséghez, mint amilyen nagy vággyal járulhattak egykor a földön élő édes Üdvözítőhöz. Kedves szülők és hitoktatók! Kérünk benneteket: vigyétek gyakran drága magzataitokat, illetve növendékeiteket az Úr asztalához, írássátok be őket az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-be, hogy valóra váljanak a székesfehérvári püspök úrnak az apostol szívével érző s a próféta szellemétől lángoló szavai.

GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Az Eucharisztikus Gyermekszövetség a szentségi Jézus hófehér serege.

GYEN HÉTSZÁZ esztendeje, hogy Franciaországban ártatlan gyermekekből egész hadsereg gyülekezett egybe. Hová ti gyenge ártatlanok? Nem tudtok kardot forgatni, hónapokon át katonák módjára gyalogolni, nem tudtok, ha kell, éhséget, szomjúságot szenvedni, mint az háborúban történik. De a gyermekeket visszatartani nem lehet: a török Jézus szülőföldjét, a Szentföldet elfoglalta, a szentségi Jézus templomait megszenteltelenítette, lovait kötötte be a templomokba, ők elmennek, visszaszerzik ezt az áldott földet. Előttük már három úgynevezett keresztes had járt a Szentföldön, erős vitézek harcoltak a török ellen, ámde a törököt nem tudták kiűzni. Erre azt mondták a felnőtt emberek, hogy azért nem lehetett elfoglalni Jézus szülőföldjét, mert a vitézek bűnös emberek voltak; ha ártatlan gyermekek fognak harcba menni, azok biztosan győznek. Elindult tehát az ártatlan gyermekszövetség, de fájdalom, lelketlen árulók Afrikába szállták őket, ahol rabszolgaságban és nyomorban veszttek el.

Ime, ez történt 1212-ben a francia gyermekekkel. A földi Jeruzsálemet el nem foglalhatták, de bizonyára megkapták az égi Jeruzsálemet, amint a mennyországot nevezni szoktuk.

Ebben az évben a mi édes hazánkban is gyülekezni kezd egy lelkes gyermekszövetség. Ők is küzdeni akarnak: küzdeni minden bűn ellen. Jézus számára akarnak nagy országot elfoglalni: a sziveknek országát, mert hiszen a mi szívünk oly kedves Jézusnak, hogy még a mennyországból is leszáll, csak hogy szívünkben lakhasson. Kitől akarják a sziveket elfoglalni? A gonosz lélektől, a büntől. Ez az ellenség sokkal gonoszabb, mint a török, mert a török csak a testet gyilkolhatta meg, a bűn azonban

a lelket öli meg és taszítja az örök kárhozatba. Ez az ellenség borzasztó módon pusztít Jézus országában, a szivekben: Franciországbán már oly rosszak az emberek, hogy katekizmust sem szabad az iskolában tanítani; azt akarják, hogy a gyermekek ne is tudjanak Jézusról. A templomokat, misehelyeket is sok helyen elvették a papoktól és eladták. Pedig milyen istenfélők voltak a franciák 1212-ben! És így megy ez olaszországban, Portugáliában s így fog menni nálunk is, ha ezt a rettenetes ellenséget, a bűnt, éppen az ártatlan gyermekek nem verik le.

Van-e erre fegyverük azoknak a gyermekeknek, akik a szivek országát akarják Jézus számára meghódítani, a bűnt a szivekből elűzni? Hatalmas fegyverük van a hetenkinti szent áldozásban. Azért alakították meg az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-et, melyben főképp arra kötelezik magukat, de nem bűn terhe alatt, hogy hetenkint áldoznak. Ez a sereg nem kerülhet rabszolgaságba, nyomorba, mint 1212-ben a szegény francia gyermekek: hiszen mindenható bennük a szentségi Jézus, akit hetenkint magukhoz fogadnak. Ez a sereg biztosan győzni fog. Tudniillik legyőzik magukban a bűnt, mert aki gyakran áldozik, az nem rabszolgája a vétéknek. Azonkívül irántuk való szeretetből gazdagon fogja adni segítő malasztját az Úr Isten a felnőtteknek is, hogy szívük bűn nélkül maradjon és így Jézusé legyen. Hiszen sokszor történt már, hogy Isten a gyermekek kedvéért kegyelmezett a felnőtteknek. Például Ninive városába Isten elküldte Jónás prófétát, mert a város nagyon gonosz volt. A próféta Isten parancsából kihirdette, hogy negyven nap múlva Ninive elsüllyed. Még sem történt meg. A niniveiek ugyanis bűnbánatot tartottak; de ez nem lett volna elég, hanem a városban százhuszezer gyermek volt s az Úr Isten kijelentette Jónásnak, hogy e gyermekek kedvéért kegyelmez az egész városnak.

Tudjátok meg ebből, keresztény gyermekek, hogy mennyit értek az Úr Isten előtt, mikor gyakran áldoztat, holott a ninivei gyermekek nem is áldozhattak, mert akkor még nem lakott a földön a szentségi Jézus! Sorakozzatok, gyülekezzetek Jézus hófehér seregébe, az Eucharisztikus Gyermekszövetségbe! Már is sokan vannak, akik ez egyesületbe léptek. Jertek akkora szeretettel, mint hétszáz évvel ezelőtt a francia gyermekek, hogy a gyakori szentáldozás által ne csak magatoknak, ne csak hazánknak, hanem másoknak, a szerencsétlen Franciaországnak is kiesdjétek az Úr Isten bőséges malasztját és ilyen formán az egész föld a szentségi Jézus nagy országa legyen. Az Isten a francia gyermekektől, de tőletek sem kívánja, hogy elhagyjátok szüleiteket, odaadjátok életeteket; nem parancsolja azt sem, hogy hetenkint áldoztatok. Azonban a jó gyermek nem azt nézi, hogy meg van-e parancsolva valami, hanem, hogy örömet szerez-e vele Jézusnak és használ-e másoknak.

Az első áldozók figyelmébe.

Kedves Gyermekeim, akik ez évben először járultok az Úr asztalá hoz, gondolatok meg jól, mekkora örömet szereztek a szentségi Úr Jézusnak s épen azért mennyire kedves lesz előtte a ti imádságtok, mikor első ízben fog szentséges emberi testével, vérével és lelkével szivetekben lakni.

Kedves az Úr Jézusnak minden szentáldozás, de lássátok, az Úr Isten a jóból mégis leginkább azt szereti, ami első. Hiszen így vannak az emberek is. Az első szép tavaszi napnak ti is jobban örültök, mint a többinek; az első fecskét különös kedvteléssel nézitek; de még az első havat is üdvözlitek, bár utána a hideg tél következik.

Amint mondom, az Úr Istennek is akkor telik a jóban leginkább a kedve, mikor az első. Erre felhozok néhány példát. A régi patriárák Isten akaratából azt a szokást követték, hogy első szülött fiúknak adták az atyai áldást s ezzel az az ígéret volt egybekötve, hogy az így megáldott első szülöttől fog a Megváltó születni; később a zsidók első szülött fiait különös módon kellett a jeruzsálemi templomban az Úr Istennek bemutatni; a föld első termését nem volt szabad a zsidóknak maguk számára megtartaniok, sem a fa első gyümölcsét, vagy az állatok első fiait, mindez az Úr Istené volt, azért a templomba kellett elvinni. A hét napjai közül a zsidóknál ugyan az utolsó, vagyis a szombat, volt az Úr Istennek szentelve, ámde, amint Jézus meghalt a keresztfán, már nem az utolsó, hanem az első napot, a vasárnapot, választotta ki magának az Úr Isten, hogy az övé legyen. S nemde, Szűz Máriának nem voltak testvérei: ő Szent Joakimnak és Szent Annának első és egyetlen leánya; az Úr Isten az ő egyszülött Fia Anyjául is, ez elsőszülött és egyszülött Szent-szüzet választotta ki. Ime, gyermekeim, e néhány példa is viágosan mutatja, hogy az Úr Isten szereti azt, ami első. El tudjátok-e gondolni, hogy mennyire szeretheti az első szentáldozást? Az Úr Jézus öröktől fogva ismer és szeret titeket; ismert és szeretett már akkor, mikor még angyalok sem voltak és azóta szüntelen örömmel gondol erre az évre, a hónapra, erre a napra, amelyen először mehet be szivetekbe. Milyen soká várt és épen azért mennyire örül; Mekkora áhítattal, szeretettel fogjátok tehát magatokhoz venni?

Ámde, ha Jézusnak annyira kedves az első áldozó gyermek, bizonyosan a legnagyobb örömmel fogja teljesíteni kéréseit, mikor üdvös dolgokat kér tőle. Mit fogsz magad és mások számára, mit kedves szüleidnek, testvéreidnek, rokonaidnak, tanítóidnak kérni? mit lelki atyádnak? Kérj testi javakat is, de egyről meg ne feledkezzél, egyet leginkább kérj, azt tudniillik, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentséget, a szentáldozást mindenfelett szeressed és szeressék, mert aki ezt teszi, elnyeri a szép mennyországot.

Az eucharisztikus Gyermekszövetség hódítása.

AZ ÖRÖKIMÁDÁS-templom hófehér oltárának magas trónusáról édeskedvesen szólott hozzátok, gyermekeim, az Úr Jézus: «Jöjjetek hozzám, minél többen, minél gyakrabban.» Nagy bizalommal, vágyakozó reménnyel mondta ezt az Úr Jézus; hiszen nagyon szeret titeket, sokat tett és tesz most is értetek, azért erősen reményeltette, hogy ti is szeretitek őt, és ti is akartok érte valamit tenni. És lám, az Úr Jézus nem csalódott benneteket. Mint a nyáj a pásztor szavára, úgy hallgattatok ti is az Úr Jézus hívószavára és tömegesen egyesültetek az eucharisztikus gyermekszövetségbe, hogy az Úr Jézushoz jöjjetek. Sokan és gyakran! Őt imádni és a szent áldozásban szívetekbe fogadni! Hát ki ne tenné ezt szívesen, mikor ez a mi legnagyobb örömünk, a mi legnagyobb boldogságunk. Rajta is leszünk mindannyian, hogy meg légy velünk elégedve, Jézusom. Szorgalmasan és buzgón fogunk a szent áldozáshoz járulni, minden reggel és este pontosan elmondjuk az imát azzal a gyönyörű fohással. Sőt azt akarjuk, hogy mindig többen és többen legyünk, épen azért sohasem szűnünk meg a gyermekszövetséget terjeszteni és új tagokat gyűjteni.

Tiefenthaler József.

Hány tagja van az eucharisztikus Gyermekszövetségnek?

BI TUDNÁ ezt megmondani! Míg a nyomdász kiszedi a betűket, addig már újra százal több van. Mert mindenki, aki szereti az Úr Jézust, siet beiratkozni az ő egyesületébe, az eucharisztikus Gyermekszövetségbe.

A falukról, meg városokról folyton kérnek felvételi cédulákat és több helyről már be is küldték a tagok névsorát.

Az Úr Jézus hívó szava a gyermekekhez hegyen-völgyön át hallik. Budapesten már 600 körül vagyunk. És most jól figyeljétek ide, mert igen-igen nagy dolgot mondok: a fiúk sokkal többen vannak, mint a leányok. Rajta kisleányok, ne engedjétek, hogy buzgóságtokban valaki legyőzzön, ti pedig, fiúk; vigyázzatok, hogy el ne maradjatok!

A tagok nevét mától kezdve sorban közöljük valamelyik fedőlapon. Keressétek meg a neveteket!

Tiefenthaler József.

Tanuld meg és mondd minél gyakrabban e fohászokat:

1. Szűz Mária, édes jó anyám, óvj meg ma engem a halálos bűntől.
2. Legyen áldva és imádvá szüntelen Jézus Krisztus én Uram és Istenem a legméltóságosabb Oltáriszentiségben. Amen.
3. Édes Jézus neked élek, édes Jézus neked halok, tied vagyok élve és halva. Amen.

Röptében a nagyvilág körül.

A pápa kedvencei. Oszentsége velencei patriarcha-püspök volt, mikor a San Marco-harangok új tornyát építeni kezdték. Ő tette le az alapkövét. S azóta mindig melegen érdeklődött az iránt, hogy mikor fognak kedvenc harangjai először megszólalni. A toronyszentelés szertartásán már nem jelenhetik meg, épp azért nagy örömmel vette, hogy a harangok hangját fonográfon felfogják és római palotájában élvezheti mélabús szavukat. «Nem akarok meghalni — mondotta állítólag Velencéért rajongó szívével — hogy San Marco harangjaimat ne halljam. Lakásomon akarom megszólaltatni s akkor nyugodtan zárom le szememet. Hangjuk azt az érzést kelti majd bennem, hogy még mindig az én kedves Velencémben vagyok.»

A Szent Erzsébet-ereklje ünnepies átadása. Megható és magasztos ünnepiesség mellett ment végbe annak a Szent Erzsébet-erekljének a városi plébános őrizetébe való átadása, amelyet Nagl biboros, Wien hercegérseke engedett át özvegy Szápáry Béláné grófné búzgó utánjárása és fáradozásai következtében a Pozsonyban épülő Erzsébet királyné-émléktemplom számára. A templom maga, noha már régen befejezhető volna a létesítését, sajnos, még nincsen készen s így a grófné, mint a templom felszerelő bizottságának elnöke, Zandt Ödön pápai prelátnak, prépost-kanonokot és városi plébánost kérte meg arra, hogy Pozsony szent szülöttjének erekljéjét őrizetébe vegye mindaddig, míg az a templom főoltárába lesz elhelyezhető. Az átadásra Szápáryné grófné csaknem az egész pozsonyi papságot meghívta, úgyszintén a katolikus hitközség szereplő egyéniségeit és a kir. katolikus főgimnázium tanári karát is.

Vasárnap délelőtt fél 12 órakor megjelentek a Lőrincapu-utca 6. sz. a. levő grófi lakás fogadótermében Zandt Ödön, Czajkovski Evariszt lovag, szentszéki ülnök, plébános, Gaibl Sándor apátkanonok, Gottfried ferenc-rendi atya, Hanusek Titusz kapucinus atya, Hölbl Antal adminisztrátor, Jeszenák Gábor báró és Kereszty Viktor dr. kanonokok, Kazacsay Árpád

plébános, Olsovszky Manszvét ferencrendi házfőnök, ifj. Pongrácz Frigyes gróf belvárosi karkáplán, Pintér Rafael hittanár, Schaefer Jakab, a jezsuita rendház rektora, Schweighardt Veremund kapucinus házfőnök, Szyllaba Emil dr. főgimnáziumi hittanár, Való Simon apátkanonok, Végh Ferenc pápai kamarás, Vince Károly kanonok stb. — Világiak: Palugyay József udvari tanácsos, a katolikus autonóm hitközség részéről (Kumlik Tódor másodpolgármester, elnök, betegsége miatt kimentvén magát), Korcse János alelnök és Förster Viktor dr. hitközségi jegyző; Sztatinyi Antal ny. pénzügyi tanácsos, Nagy Cézár ny. vasuti főellenőr, Flórián János műszaki tanácsos, Durvay Antal építőmester, Rigele Alajos szobrász, továbbá Polikeit Károly igazgatóval élükön a főgimnáziumi tanári kar következő tagjai: Beke Lajos, Flaszik Ágost, Gratzner Antal, Kerner Pál, Krausz Vilmos, Laky István, Orbán Gábor dr., Szőke Lőrinc dr., Veszprémy Dezső. dr. — a sajtó képviselőiben Arkauer István, a Nyugatmagyarországi Hiradó felelős szerkesztője, Reimann József, a Pr. Tagblatt s.-szerkesztője. — A grófi család tagjai közül ott láttuk Szápáry Ilona grófnét, az özvegy grófné menyét és unokáját: Szápáry Sándorné grófné született Henkel Margit grófnót és fiát, Béla grófot, továbbá a következő kongregációs hölgyeket: Billot Szeverin bárónőt, Binder Máriát, Molec Daninét, Merényi Ödönnét, Seydl Antóniát, Hillenbrand Leontint és Ernesztint, a III. Szent Ferenc-rendből Schleisz Jozefint, Schreiber Juliát és Gáspár Micit stb. Az ereklye a grófné által e célra készíttetett kis ezüst szelencébe volt elhelyezve s egy asztalkára téve. A szelence egy feszület előtt s két hatalmas ötkarú gyertyatartó között feküdt, mellette az autentikum, mellyel Nagel biboros a partikulát felszerelte. Ünnepi áhítat uralkodott a teremben, amikor leánya karján megjelent özv. Szápáry Béláné grófné s e szavakkal köszöntötte a megjelenteket: «Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus! Főtisztelendő és nagyságos urak, gyülekeztünk a mi urunk Jézus Krisztus nevében, hogy Szt. Erzsébet ereklyéjét megtiszteljük». E köszöntés után a gyengélkedő özvegy grófné nevében leánya, Szápáry Ilona grófnő következő beszéddel adta át az ereklyét a plébánosnak:

Méltóságos és főtisztelendő prelátus, városi plébános úr!

Méltóságodnak, mint Istentől rendelt plébánosomnak kezébe adom át árpádházi dicsős. Szent Erzsébet asszonyunk hitelesített szent ereklyéjét, melyel Nagl Ferenc bibornok, wieni hercegeérek Ilona leányom által kézbesíteni méltóztatott.

Hosszú idő után tér vissza a távolból szülővárosába a Szent Szűznek felajánlott édes hazájába, melyből mint kisdéd gyermek 1211-ben eltávozott.

Meghatva, benső áhítattal adom át Méltóságodnak a szent erek-

lyét, melyért a hálás köszönet Nagl Ferenc biboros hercegeket illeti meg.

Úgy, amint rövid idővel ezelőtt Szentséges Atyánk ajándék-kelyhét Méltóságod gondozása alá helyeztem, úgy most ezen szent ereklyét bizom Méltóságod hivatalos egyházi őrizetére azon időpontig, míg a Szent Erzsébet Asszonyunk tiszteletére emelt és feledhetetlen királynék nevét viselő templom főoltára el nem készül s annak sepulchrumába az egyházi liturgia szerint örök időkre elhelyezve nem lesz.

Szentséges Atyánk, X. Pius pápa, Szent Erzsébet-körlevelében Dicsőséges Rózsás Szentünket «erős asszonyunknak» nevezi, kinek irgalommal telt szentsége mindnyájunknak javára szolgáljon.

Légy ezennel általam alázattal üdvözölve, Szent Ereklye! Szilárdítsd bennünk a hit erősségét, tántoríthatatlan hűséget Szent Atyánkhoz, csalhatatlan Anyaszentegyházunkhoz és a legfőbb földi pátrónusunkhoz, szeretett apostoli királyunkhoz. Ültesd mindnyájuk szívébe a valóságos keresztény szeretetet; részesítsd sok áldásban a főgimnázium ifjúságát, szülővárosodat, kedves magyar hazánkat — Jézus Krisztus, a mi Urunk és általad oly magasztos hévvel, forrón szeretett felfeszített Üdvözítőnk által. Amen.

Zandt Ödön plébános válasza, melynek kíséretében az ereklyét átvette, így szólt: «Méltóságos grófné! Fogadja hálás köszönetünket azon fáradhatatlan büzgőségéért, mellyel drága Szent Erzsébetünk ereklyéjét városunknak megszerezni méltóztatott. Méltóságos grófné ezen tettével ismét egy rózsát fűzött ama fűzerbe, mely nemcsak Szent Erzsébet, hanem Méltóságod nevét is örökre az új gimnáziumi templomhoz fogja fűzni. Hogy ezen kapcsolatból kifolyólag Istennek bő áldása háromljék Méltóságos grófné és egész úri családjára, ezen szándéokra akarunk most e szent ereklye előtt egy ájtatos Miatyánkot imádkozni.» Az imádság végeztével Való Simon dr. apátkanonok beszélt és mint a főgimnázium érseki biztosa megköszönte özv. Szápáryné grófnénak azokat a büzgő fáradozásokat, amiket az új templom létrejötté és az ereklye megszerzése érdekében kifejtett. — A jelenlevők végül lelkesen megéljenztek a grófnét s ezzel az ünnepi aktus befejezést nyert. — Tegnap látogatást tett Szápáry Béláné grófnénál Jedlicska Pál pápai prefátus, nagyszombati vikárius és kimentette a vasárnapi ünnepegről való távolmaradását. A látogatás után az érseki helynök az épülő templomot tekintette meg. (Nyugatmagyarországi Híradó, 1912. február 13.)

Eucharisztikus kongresszus Celldömölkön. Mint értesülünk, folyó évi május 23-án nagyszabású eucharisztikus értekezlet fog tartatni Celldömölkön, a B. Szűz Máriának eme kedves kegyhelyén, a Szent Benedekrendű ősrégi apátság rendházában és templomában. Dr. Tauber Sándor, a papi

eucharisztikus társulat szombathelyi egyházmegyei igazgatója most dolgozik a program összeállításán. Értesülésünk szerint a tervezett kongresszus igen fényesnek ígérkezik, mert a szombathelyi egyházmegye papsága és a Szent Benedekrend tagjain kívül a szomszédos veszprémi és győri egyházmegye is tekintélyes számban lesz képviselve. Celldömölk éppen ez okból fölötte alkalmas hely e célra, miután itt három egyházmegye határai találkoznak. A kongresszuson jelen lesz és beszédet fog tartani gróf Mikes János megyéspüspök úr is, aki körlevelében már most felhívja a kongresszusra a figyelmet.

Magyar Nemzeti Zarándoklat Lourdesba. A zarándoklat iránt oly mértékben mutatkozik érdeklődés, hogy nem egy, hanem két különvonatra is van kilátás. Lourdesből vett értesítés szerint a X. stáció szobrászi része elkészült és a felállítás a jövő hó elején történik meg. A felszentelés ünnepségén több francia zarándoklat vesz részt úgy, hogy nemcsak a magyarok, hanem idegen nemzetbeliek tömege is hozzájárul az ünnep fényéhez. Az énekkart naponta gyakorolja P. Felicián főhercegi udvari pap karnagy vezetése alatt a szebbnél-szebb magyar és latin énekeket, amellyel a franciákat és olaszokat akarja meglepni a rendezőség. Főtiszt. Gaibl Sándor apátkanonok úr (Pozsony, káptalan-u. 3) alig győzi felelettel a számos érdeklődőt és kéri a hozzá fordulókat, hogy elégedjenek meg a programmal — miben minden benne van — és ne kívánjanak külön írásbeli értesítéseket is, hogy munkáját győzhesse.

EGYESÜLETI ÉLET.

Felelet néhány praktikus kérdésre.

(Folytatás.)

Második kérdés: Elfogadja-e az oltáregyesület az egyházi ruhák javítását? Általában véve az oltáregyesület az egyházi ruhák javításától erősen idegenkedik. S erre komoly okai vannak. Belső élete, szokásai és sok tekintetben a célja nem ajánlják, hogy az oltáregyesület tevékenységét a kopott ruhák javítására fordítsa.

Lássuk közelebbről ezen okokat.

1. A javításra ítelt egyházi ruhák

legtöbbször bizony már javíthatatlanok. Az évtizedes használat, helytelen kezelés annyira elnyütté és foszladozóvá teszi a ruhák szövétét, hogy azon kárba vész minden a javítási munkálat. Az időért, meg az anyagért is kár.

2. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy kopott és piszkos, poros ruhák javítása nem tartozik a kellemes munkák közé! Sokkalta szívesebben dolgozik akárki új ruhákon. Ez a körülmény pedig az oltáregyesületre nézve nagyon fontos. Mert akik egyesületünkben mun-

kára vállalkoznak, azok minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül, tisztán buzgóságból és szeretetből az oltár iránt ülnek a munkaasztalhoz. S az oltár-egyesület csakis így, ilyen lelkesedésből végzett ingyenes munka mellett tehet oly sok jót az elhagyott templomokkal. Már pedig a kopott ruhák javítása alaposan lelohasztaná az áldozatkészséget és csökkentené a munkakedvet oly annyira, hogy talán csak pénzáldozattal lehetne a javítási munkálatokat elvégezteni.

3. A vidéki egyesületi tagok tiszteletét az oltáriszentség iránt és lelkesedést az oltár-egyesület iránt csakis új ruhák ajándékozása által lehet fokozni. Különösen olyan helyen — s ezt nagyon ajánljuk — ahol a plébános a központtól kapott templomi szereket és ruhákat közszemlére teszi ki.

Mindezek után adjunk egységes feleletet a feltett kérdésre. Az oltár-egyesület mereven nem utasít vissza minden javítást. Lehetnek értékes ruhák, melyek csak helytelen kezelés miatt rongálódtak meg s nagy kár volna őket teljesen veszni engedni. Ilyenek javításától nem tér ki az oltár-egyesület. Erre jó magam — ki e sorokat írom — is tudok példát felhozni. A plébánia-templomban volt egy felette értékes és szép miseruha, melynek becsét emelte még az a körülmény, hogy egykor a megboldogult Kruesz Krizosztom ajándékozta a templomnak. Remek betétjei Péter és Pál apostol fejedelmek és Szűz Mária hímmzett képeivel érintetlenek voltak és teljes eleven-ségükben pompáztak, csak az alap-

szövet ment tönkre. Az oltár-egyesület gyönyörűen restaurálta. De ilyen esetet kivéve az oltár-egyesület nem javít elnyúlt ruhákat.

Harmadik kérdés: Elfogad-e az egyesület régi egyházi ruhákat, hogy szegény templomoknak ajándékozza.

Hazai templomok aligha örülnének neki. De ettől eltekintve az oltár-egyesület ilyen szerepre nem vállalkozik. Ha már nem tud mindenhová értékes ruhát küldeni, hát legalább tisztát és újat küld, nem pedig kopottat és kiselejtezett. Két esetben még is lehet szó régi ruhák adományozásáról. A missiók olyan szegények, hogy rajtuk akárminő egyszerű és kopott ruhával is segítünk. Végre mégis jobb valamilyen, mint semilyen. Továbbá akárhány szegény szerzetesház kápolnája számára is elfogadható használt egyházi ruha. Főleg azok számára, amelyekben nincsen oltáriszentség.

De olyan ruhát, melyet még e két utóbbi cél — missiók és szegény szerzetes-kápolnák — javára sem lehet értékesíteni, ritkán szoktak kiselejtezni. Főleg falun, ahol a ruhák rendszerint egyszerűek és nem a legjobb anyagból valók. Most vegyük még, hogy azt az ilyen nem elsőrangú egyházi ruhát évtizedeken keresztül használták, rosszul kezelték és gondozták. Vajjon lehet-e és illik-e ilyent valahová elajándékozni, hogy benne a legszentebb áldozatot bemutatassák? Bizony sok esetben az a leghelyesebb, ha azt a kopott és hasznavehetetlen ruhát egyszerűen elégetik.

A budapesti középponti oltáregyesület márciusi választmányi ülése.

A 11-én tartott ülésen az illusztris választmányi tagok nagy számban jelentek meg. Jelen voltak: *Kanter Károly* igazgató, *örgróf Pallavicini Edéné* elnöknő, *Kiss Aladárné* és *Marie de Jeruzsalem* alelnökök, *Tiefenthaler József* «Örökimádás» szerkesztője, *gr. Cziráky Lujza*, továbbá *gr. Pálffy Anna*, *br. Vécsey Józsefné*, *br. Vécsey Eszter*, *Návai Kálmánné*, *özv. Heinriek Ferencné*, *özv. Szelmányer Károlyné* és *Felmayer Vilma* választmányi tagok.

Kanter Károly igazgató az ülést a nagybőjti szellemnek megfelelő rövid imával nyitja meg s egyben felolvastatja a múlt ülés jegyzőkönyvét. A jegyzőkönyv hitelesítésére az elnöknő *gr. Cziráky Lujza* és *özv. Szelmányer Károlyné* választmányi tagokat kéri fel.

Azután két szomorú kötelesség lerovásának tett eleget a választmány. Őszinte szívvel osztozik Pallavicini Edéné Ő excellenciája megrendítő fájdalmában, amely a fenkölt lelkű elnöknőt *gróf Hadik Béla* hirtelen halálával érte. Az oltáregyesületi tagok buzgó imái adjanak erőt a gyászbaorúlt családnak a csapás elviselésére, a megboldogultat pedig juttassa az Isten színe látására.

Megrendítőleg hat az oltáregyesületre és a választmányra *özv. Rudnyánszky Ferencné* halála. A megboldogult sokat szenvedett és mint egész életében úgy beteg ágyában is mintaképe volt a keresztény tökéletességnek. Beszentelését Kanter

Károly igazgató végezte. Az örökimádás templomában 13-án 4 órakor volt érte az engesztelő szentmise. Hisszük, hogy már élvezzi a mennyei boldogságot. Ugyanezen a napon 11 órakor mutatta be Kanter Károly igazgató *gr. Hadik Béláért* az engesztelő áldozatot.

E két kegyeletes megemlékezés után a választmány ünnepélyes pillanatnak volt tanuja. Az oltáregyesület történetének egy korszakos megjéjére ismer reá abban, hogy a magas uralkodóház egy fenséges tagja oltáregyesületünket kegyére méltatta. Kanter Károly igazgató ugyanis a legnagyobb örömmel jelenti a választmánynak, hogy *Izabella főhercegnő Ő császári és királyi fensége* legkegyesebben elfogadta a budapesti középponti oltáregyesület védnökségét. Az oltáregyesület elnökségéhez intézett távirat szóról-szóra így szól:

Pallavicini Edéné örgrófné Ő nagyméltóságának. Budapest Uri-u. 54. S. S. Wien.

Izabella főhercegnő Ő császári és királyi fensége az oltáregyesület kérelmére és Ő császári és apostoli királyi felsége legfelsőbb hozzájárulásával a budapesti oltáregyesület védnökségét elfogadni méltóztatott.

Wimpffen Széchenyi grófnő főudvarmesternő.

A nagyjelentőségű esemény Pallavicini elnökasszony fáradozásának köszönhető.

Az igazgató jelenti, hogy az örökimádás lelkészi állás szervezésére minden előmunkálat elkészült. Már

csak a püspök úr intézkedése van hátra. Bemutatja dr. Zlinszky János ügyvéd levelét, mely a Poszlovits-féle hagyaték kárára jelent be követelést.

Örömmel értesíti a választmányt azon szokatlan sikerről, amellyel az örökimádási lelkes vezetésére bizott s nem rég megalakult «Eucharisztikus Gyermekszövetség» az Úr Jézus-hoz hódítja a gyermekeket.

Megalakult a turini központhoz csatolt:

«Oltáriszentség naponkinti látogatásának Társulata» is, melynek célja, hogy tagjai akár a legrövidebb időre, de *mindennap* meglátogassák a szentségi Úr Jézust. A választmány nagylelkűen megengedi, hogy az euch. gyermekszövetség tagjai 2 koronáért kaphassák az «Örökimádás»-t. Mindezek után megállapítja az elnöknő a tavaszi oltáregyesületi kiállítás idejét: május 18-án (szombaton) fog megnyitni és nyitva lesz három napon keresztül, tehát 19., 20., 21-én.

Az igazgató a szokásos imával zárja be a kiváló fontosságú gyűlést.

Oltáregyesületi közgyűlés. Vasárnap február 11-én tartotta a beszercebányai oltáregyesület III. közgyűlését, hogy annak keretében számoljon be a vezetőség az 1911. év munkájáról. A kath. legényegyesület díszterme d. u. 5 órára teljesen megtelt fényes közönséggel, mikor váratlanul lépett a terembe dr. Radnai Farkas megyés püspök, az egyesület fővédnöke, magas megjelenésével ünneppé emelve a közgyűlést.

A káptalant *Gürtler József* praelátus-kanonok képviselte, míg a breznóbányai egyesület nevében *Matunál Mihály* ker. tanfelügyelő plébános jelent meg. A közgyűlést dr. Császik István egyesületi igazgató «Az Oltáriszentség hitéletünk középpontja» című beszéde nyitotta meg, majd *Kócsy Jánosné* elnökasszony tette meg a múlt évről szóló jelentését. A nagy gonddal összeállított jelentésből értesültünk arról a kiváló szép kulturális munkáról, melyet e nemes egyesület négy év óta csendben, zajtalanul végzett. Hatezer koronánál többet képviselnek azok a nyári kiállítások alkalmával közszemlére kitett művészi becsű hímezések, finom kézimunkák, melyekkel Zólyom vármegye szegény templomai lettek fölsegítve. Fényesen igazolják az egyesület életrealóságát azok az adatok, melyek az 1911. év folyamán alakult fiókegyesületeknek és tagoknak számát tárták elénk. E szerint huszonnyolc fiókegyesület (két szervezés alatt) ötezer taggal segíti a vezetőséget nemes munkájában. A közgyűlést vetített képekkel kísért előadás fejezett be, melynek keretében «Bethlehem titkát» mutatták be dr. Czeizel János és Ficzel Antal hitoktatók.

Farsangi triduum az örökimádás templomban. Az oltáregyesület a farsang három utolsó napján triduummal igyekezett az Úr Jézust a sok megbántásért kiengesztelni. Mind-egyiken volt este szentbeszéd, melyeket Kanter Károly praelátus, igazgató, dr. Hanauer A. István Szent-Imre-

kollégium rektora és dr. Wéber Pál Imre-kollégium prefektusa tartottak. A nép sűrűen látogatta a templomot, reggelenként pedig tömegesen járult a szentáldozáshoz. A délutánok folyamán több intézet is elhozta növendékeit a szentségi Jézus elé.

Engesztelő ájtatosság. A beszercebányai oltáregyesület húshagyó kedden, azaz február 20-án ez évben is engesztelő ájtatosságot rendezett a kolostori templomban következő programmal: reggel 8 órakor ünnepélyes szentmise, közös áldozással, mely előtt a legméltóságosabb Oltáriszentség tétetett ki imádásra. A tagok félóránként a kolostori templom ajtajára kifüggesztett rendben imádták egész nap a szentséget d. u. két

órákor tót predikáció négy órákor magyar szentbeszéd, litánia volt, melynek végeztével a szentséget visszahelyezték.

Új oltáregyesületek. *Vágfarkasdon* dr. Herodek Antal esperes plébános a nagyszombati érseki helynök úr 90/1912. számú jóváhagyásával megalakította az oltáregyesületet 112 taggal. A népes fiókegyesület vezetésében és terjesztésében elnöknő és terjesztőnek lesznek a tevékeny esperes-plébános segítségére. Imádási óráikat a tagok minden második vasárnapon d. e. 10, d. u. 4 óra között végzik.

Szőrey. Csanád egyházmegyében 7—8 taggal.

Csermő. Csanád egyházmegyében 60 taggal.

Katekizmusból.

Mikor rendelte Krisztus Urunk a szent mise-áldozatot?

Krisztus Urunk a szent mise-áldozatot az utolsó vacsorán rendelte.

* Krisztus Urunk így szólt: «Ez az én testem, amely érettetek adatik» (áldozatul). «Ez az én vérem . . . amely érettetek és sokakért kiontatik . . . Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre».

* Krisztus Urunk avégett rendelte a szent misét, hogy: 1. tökéletes áldozatunk legyen; 2. hogy azokban a kegyelmekben és áldásokban folytonosan részesülhessünk, amelyeket Jézus a szent keresztáldozattal számunkra kiérdemelt.

* A szent mise a legtökéletesebb imádó, hálaadó, kérő és engesztelő áldozat.

* A szent misét egyedül Istennek mutatjuk be, de a szentekről is megemlékezhetünk abban.

Kik részesülnek a szent mise kegyelmeiben?

A szent mise kegyelmeiben az anyaszentegyház tagjai részesülnek, az élők és a holtak.

* A szent mise legtöbb kegyelmében az áldozópapon kívül azok részesülnek, a kikért a szent misét följánlják és a kik ájtatosan jelen vannak a szent misén.

Az Oltáregyesület rendes tagjaitól 1911. szeptember hónapban begyűlt alamizsnák:

Kelemen Mária Szécsisziget 1 K, Knapp Konstancia gyűjtése: özv. Berner Józsefné 1 K, Berner Irma 1 K, Berner Emi 1 K, Berner József 1 K, Berger Józsa 2 K, Kesztely Betti terjesztő gyűjtése: Storinger Ida 4 K, Beniczky Etel 4 K, Lorenz Adél terjesztő gyűjtése: Stüber Lujza 1 K, Bubla Józsefné 2 K, Tausch Hermin terjesztő által: özv. Pap Lajosné 4 K, özv. Planer Antalné 4 K, Somtag Sándorné 7 K, Keller Andrásné 2 K, Gyimendi Józsefné 2 K, Lincz Rezső 2 K, Lincz Rezsőné 2 K, Szelke Arthurné 5 K, Juhász Józsefné 1 K, özv. Bittermann Istvánné 4 K, Glatz Gézné Budapest 10 K, Holzschuh Lajosné 5 K, Kubik Ilona 1 K, Forádi Gizella 1 K, Pókna Róza 1 K, Cere Jánosné 50 f, Hornyák András 2 K, Neszvál Edéné 4 K, Müller Mária 60 f, Gál Marcella 1 K, özv. Smetke Istvánné 1 K, özv. Várady Elekné 2 K, Goor Mária 50 f, Rumpler Gézné terjesztő által: Zsenkó Ferencné 1 K, Fodor János 1 K, Fodor Borhála 1 K, összesen 3 K, Hámor Józsefné 2 K, dr. Cseley Józsefné 4 K, Weiss Irén 1 K, özv. Schafner Rezsőné 4 K, Niklay Mária 4 K, Schneider Teréz 40 f, Barta Fülöpné 1 K, Viktória Katalin 1 K, Krizsán István 1 K, Tóth Katalin 1 K, Velna Adél 12 K, özv. Kósa Péterné 1 K, özv. Récs Alajosné gyűjtése Németújvár 23.04 K, Weichsel Sándorné Budapest 1 K, Molmáni Mária 1 K, Géczy Teréz Eresi 1 K, Mátés Anna Budapest 4 K, özv. Eckharth Károlyné Romhány 1 K, báró Orczy Seraphinné 4 K, Juran Gizella Wien 4 K, Lenz Katalin Budapest 5 K, özv. Koch Antalné 4 K, Janay Viktória 1 K, Jeney Sarolta 1 K, Csaplár Katalin 2 K, Tóth Ferencné 1 K, Kuntz Sándorné 1 K, Bokor Sándorné 1 K, Kövesy Teréz 60 f, Heincke Anna Szécsány 30 f, Vorwith Anna 30 f, Bors Anna Kisköszeg 1 K, Boromissza István Kalocsa 6 K.

Az Oltáregyesület rendes tagjaitól novemberben befolyt alamizsnák:

Brydzinski József Budapest 5 K, özv. Györi Gáborné 1 K, özv. Danda Jánosné 1 K, Király Józsefné 1 K, Szabó Mária 3 K, gróf Forgách Sándorné és Forgách Erzsébet grófnő 10 K, Brydzinski Józsefné 2 K, Fazekas Erzsébet Und 2 K, Német Viktória 2 K, Bence Szentpáli Gabriella Budapest 10 K, Teleki Tits Lajosné Kispest 44 K, özv. Horváth Sándorné, Budapest 60 f., Cziráky Luiza grófnő 4 K, Krajsek Mária 2 K, özv. Horváth Jánosné 4 K, özv. Köhler Albertné 4 K, Magyar Mária 1.24 K, Diks Anna 24 f., Diks Vilmos 24 f., Kliment Pál Losonczipátfalva 1 K, gróf Forgách Sándorné Semmering 10 K, Ravszky Jánosné Budapest 40 f., Sternlich András 24 f., Salay Gézné Erzsébetfalva 40 f., báró Wodianer Albertné 100 K, Baszterik Mária 2 K, özv. Dankos Ferencné 10 K, Berkes Kálmánné 10 K, Csuka Györgyné 1 K, Diossy Jánosné 2 K, Messik Gyuláné 2 K, Barna Mária 2 K, Dobos Anna 2 K, Sebestyén Ferencné 50 f., Sebestyén Luiza 50 f., Nagy Jánosné 4 K, Veres Lajos 5 K, Juhász Mária 1 K, Schreil Jánosné 3 K, özv. Toncsits Istvánné 50 f., Toncsits Anna 50 f., Csere Mihály 5 K, özv. Barczy Istvánné Rozsnyó 4 K, gróf Pongrácz Ferencné 10 K, Michalik Anvelin, Szepesváralja 4 K, Faragó Lajosné Budapest 4 K, Schlovensák Józsefné 2 K, Felső Mária 2 K, Galba Józsefné 2 K, Galli Betti terjesztő gyűjtése: özv. Törley Józsefné 10 K, Balás Béla 4 K, Balás

Béláné 4 K, Szaniszlóné Zeleni Mariska 6 K, özv. Vértesy Ferencné 4 K, Prohászka Anna 4 K, Galli Vilma 2 K, Galli Betti 4 K, összesen 38 K, Szabó Teréz Budapest 24 f., Somogyi Julianna 24 f., Kubesch Katalin 2 K, Letovics Alajosné 60 f., Letovics Alajos 40 f., Simon János 1.50 K, Simon Jánosné 1.50 K, Holló Józsefné 2 K, Börzsönyi Irén Rákospalota 3 K, Takács Erzsébet Budapest 1 K, özv. Heinrich Ferencné 200 K, Haasz Emilia 10 K, Haasz Józsefné 2 K, Haasz Aladár dr. 2 K, Kovács Rozália 2 K, özv. Kvell Ferencné 1 K, Karacsony Ilona 2 K, Seefelder Lajosné 1 K, Szelényi Gábor 1 K, Michlbach Jánosné 4 K, Gürtler Jánosné Handlova 5 K, Rovszky János Budapest 24 f., Horváth Emma 4 K, Horváth Anna 4 K, Horváth Etel 12 K, Miskovics Lázárné 4 K, özv. Vass Józsefné, Körmeny 1 K, Billein Sámuelné 1 K, Kumos Károly Budapest 2.01 K, Proks Károlyné és Vandrák Lászlóné 4 K, özv. Kóczán N.-né 20 K, Tretter Györgyné terjesztőnél által: Tretter Magdolna 3 K, özv. Tarninger Józsefné 3 K, Tarninger Ferenc 2 K, összesen 8 K, Mínye Ilona 6 K, Mínye Luiza 2 K, Kesztely Betti 2 K, Kégl Gizella 2 K, Bányai Miklósné terjesztőnél által: Bányai M.-né 5 K, Pecha Anna 4 K, Verseny Nagy Mária 2 K, Király Julia 8 K, Jekelfalussy Rózsi 5 K, özv. Korzenszky Antalné 4 K, Lengyel Lászlóné 8 K, Cserna Anna 10 K, Berger Éva 2 K, özv. Pataký Károlyné 4 K, Kammer Jánosné 4 K, özv. dr. Lánicz Nándorné 10 K, özv. Mészöly Lajosné 10 K, özv. Balla Károlyné 2 K, Knoll Teréz 1 K, özv. Eranusz Istvánné 6 K, Vargá Terézia 4 K, Duchek Aurélné 4 K, Pataki Ferenc 2 K, Spularits Vilmosné 5 K, Szongod Gyuláné 6 K, Timár Péterné 1 K, Kopotics Anna 2 K, Spier Teréz 2 K, Semberg Miklósné 10 K, összesen 121 K, Lorenz Adél terjesztőnél által: Goldhammer L. 6 K, Postl Hugóné 2 K, Herfort Ilona terjesztőnél által: Lisinszky János 24 f., György Lászlóné 2 K, Légrády Imréné 24 f., Harer Irén 1 K, Akszman Jánosné 60 f., özv. Videman Jánosné 2 K, Mayer Károlyné 2 K, Hdmik Mátyás 24 f., Frész Józsefné 1 K, Frész Irma 1 K, Striker Ferencné 2 K, Szegefried Boriska 4 K, Hamer Antalné 4 K, Bodendorfer Gézáne 5 K, Farkas Kálmánné 4 K, Nogel Imre 1 K, összesen 30.32 K, Laub J.-né terjesztőnél gyűjtése: Sitz Gézáne 4 K, ifj. Lenz Ferencné 4 K, Seger Róza 4 K, Schäffer Istvánné 6 K, Kämeter Antalné 2 K, Birkl Istvánné 2 K, Lenz Borbála 2 K, összesen 24 K, Matus Róza 1 K, Jankó Mária 1.60 K, Kamenczky Ilona 2 K, Balonyi Ilona 4 K, Weber Stefánia 40 f., Komáromy Katalin 2 K, Kugler Izabella 4 K, Heider Julia 1 K, Adler Hedwig 24 f., Pintér Endréné 2 K, özv. Bárdy Istvánné 2 K, Hunkár Ilona 10 K, özv. Katona Sándorné 6 K, Schermann Istvánné 3 K, Adamovits Ádánné 4 K, Kopp Józsefné 4 K, Koróczky Kornélia 3 K, Sztarovits Johanna 2 K, Stefankovich Mária, özv. Kósa Lászlóné 3 K, Molnár Teréz 2 K, Pálffy Mária 2 K, Hideg Róza 2 K, Schrant Paula 2 K, Reisz Mária 1 K, Kollatsek Róza 3 K, Kadlitsék Teréz 4 K, Prikoda Mária 2 K, Sárp Teréz 1 K, Lengyel Julia 2 K, Brunner Irma 1 K, Mayer Katalin 1 K, Kunszt Julia 2 K, Mayerhofer Krescenz 5 K, özv. Kremer Samuné 4 K, Kremer Ilona 2 K, Kremer Emilné 2 K, Kremer Emil 2 K, Huszka Béláné 2.40 K, Bachmayer György 2 K, Bartos Mária, Léva 2 K, Markus Julia 1 K, Beretei Marton Ilona Budapest 2 K, Albrecht Olga 1 K, Herz Mária 1 K, Szlimak Irma 5 K, Sollwieser Mária 4 K, Bakos Mária 1 K, Danczinger Józsefné 2 K, Szakadits Anna 2 K, Miskó Józsefné terjesztőnél gyűjtése: Ettl Istvánné 2 K, Bulusek Jánosné 2 K, özv. Ertl Jánosné 2 K Nagy Istvánné, 3 K, Nagy István 2 K, Horváth Erzsébet 4 K, Meyer Ferencné 4 K, (résztvevő t.)

Goldschmidt Terézia 2 K, Zimmermann Kálmánné 2 K, Bertly Antónia 1 K, Rezsnyák Jánosné 1 K, Hubner Anice 1 K, Szedlák Anna 1 K, Vogel Vilmosné 2 K, Nagy Ilona 4 K, összesen 33 K, Zubriczky Józsefné terjesztő gyűjtése : 8.50 K, Jankovics Jánosné 2 K, Bodnár Istvánné 2 K, Krantz Józsefné 4 K, Katinszky Etelka 1 K, ifj. Zubritzky Józsefné 2 K, dr. Zubriczky József 3.50 K, Deli Teréz 8 K, Huber Antalné 1 K, összesen 32 K, Stiepek Pálné terjesztő gyűjtése : 6 K, özv. Gemeiner Istvánné 6 K, özv. Ruzs Ferencné 4 K, Gerstebncin Józsefné 2 K, özv. Nejték Józsefné 4 K, Werner Jánosné 2 K, összesen 24 K, Bartos János 24 f., Bodnár Izabella 2 K, özv. Böhm Nándorné Bonyhád 5 K, Györfly Kálmánné Atkár 4 K, Nagy Mária 1 K, Balás Mária 1 K, Szilágyi Terézia 60 f., Szilágyi Rozália 60 f., Jenes Piroska 1 K, Szűcs Erzsébet 1 K, Sztankovics Mihályné, Budapest 2 K, Ragáni Gézáné 2 K, Nagy Ferenc Tét 2 K, Kraicsovics Antalné és Aranka 1 K, Petes Antalné 5 K, Vörös Teréz Vakhosszúfalu 30 f., Takács Zsigmondné Budapest 2 K, Gerse Mária 60 f., Mazovcsik Verona 3 K, Tarjanyi Julianna 2 K, Kopanyicsák Mária 1 K, Kabats Mária 1 K, Spitzer Mária 1 K, Bodos Sarolta Vakhosszúfalu 30 f., László Verona, Handlova 2 K, Jager Katalin, Budapest 1 K, Hegyessy Flóra 20 K, özv. Janik Ferencné 2 K, Ghyczy Ida 10 K, özv. Szelmayer Károlyné 4 K, és gyűjtése : Riedl Károlyné 4 K, Holzschuh Sándorné 4 K, Faba Rezsóné 4 K, Huber Jozefin 2 K, Szelmayer Gizella 4 K, Sz.-Iváni tagok 33.46 K, összesen 55.46 K, báró Villani Józsefné 20 K, Néveri Mária 4 K, Horváth Ilona 4 K, Veszely Mária 2 K, Molnár Imre 2 K, Romata István 2 K, Palkovics Róza 5 K, Szűts Julianna 1 K.

«Eucharisztikus Gyermekszövetség» tagjainak névsora.

Budapestiek :

Schmidt József polg. i. t., Mundy Károly gimn. t., Balla Sándor polg. i. t., Batusa Péter polg. i. t., Buday Ferenc polg. i. t., Fűzy Ede polg. i. t., Halász Vilmos polg. i. t., Kardos Ferenc polg. i. t., Sári Lajos polg. i. t., Schubert István polg. i. t., Tellesz Ferenc polg. i. t., Kardos Imre el. i. t., Mundy József polg. i. t., Szafranczky János el. i. t., Taschler Sándor el. i. t., Balla Nándor el. i. t., Vázsonyi Viktor el. i. t., Rutz Gyula el. i. t., Czaki Zoltán el. i. t., Kir Sándor polg. i. t., Deák József gimn. t., Kovács József polg. i. t., Faludy Ferenc el. i. t., Lesbár József, Reichel József gimn. t., Walczky Lajos el. i. t., Walchovics Rezső polg. i. t., Schindler János polg. i. t., Molitor Károly polg. i. t., Magyar József polg. i. t., Iványi Gyula polg. i. t., Kuvancsek Béla gimn. t., Renner Károly gimn. t., Miklós József polg. i. t., Pochmann József el. i. t., Kernmüller István el. i. t., Csajághi Béla el. i. t., Skrurák József el. i. t., Lülley Gyula el. i. t., Thali Ferenc el. i. t., Schnoiszky László polg. i. t., Szilágyi József gimn. t., Heriny István polg. i. t., Budyk Ottó polg. i. t., Baksay Bertalan polg. i. t., Horváth Ferenc el. i. t., Fersthl Mihály gimn. t., Csipek Károly polg. i. t., Sefcsik Gyula el. i. t., Kietreiber Ferenc polg. i. t., Kietreiber József polg. i. t., Khoór József polg. i. t., Vlachovics Kálmán polg. i. t., Lecskó István el. i. t., Micskó Árpád polg. i. t., Sturm Ignác polg. i. t., Kurek Mihály el. i. t., Győri Sándor el. i. t., Venczel József polg. i. t., Hászl Mihály el. i. t., Schusztar Antal el. i. t., Schulléri József polg. i. t., Fridrich József polg. i. t., Ruzsicska Vencel el. i. t., Bognár Béla polg. i. t., Kutisch Tivadar polg. i. t., Rajcsinesz János gimn. t., Pozsgay

Gyula polg. i. t., Váczi János polg. i. t., Fischer Nándor polg. i. t., Batka József el. i. t., Ofcsek Vince el. i. t., Friez György polg. i. t., Najsli István polg. i. t., Kuvenek Vilmos el. i. t., Hegedűs Sándor polg. i. t., Krencze Alfréd polg. i. t., Paczek János polg. i. t., Takács István el. i. t., Mérő Kálmán polg. i. t., Juristovszki Ödön polg. i. t., Gaál Béla gimn. t., Linn Kornél el. i. t., Marasitz József el. i. t., Ricsovszki János polg. i. t., Hausner Imre polg. i. t., Babics Ferenc polg. i. t., Ravszki János gimn. t., Kirch Ferenc polg. i. t., Dürr Károly el. i. t., Matzkó Sándor el. i. t., Papp Dezső polg. i. t., Skrotenek Ferenc el. i. t., Kriztik József el. i. t., Zorubai József el. i. t., Rossáni Domonkos polg. i. t., Molnár István polg. i. t., Novák Károly el. i. t., Tausik Lajos el. i. t., Hruska Antal polg. i. t., Ambrus Károly polg. i. t., Kovács Ferenc polg. i. t., Fridrich Ferenc polg. i. t., Bor Dezső polg. i. t., Goda Dezső el. i. t., Pátkai János el. i. t., Korányi Árpád polg. i. t., Juhász Pál polg. i. t., Martinkó József polg. i. t., Jilg József polg. i. t., Bajer Lajos el. i. t., Gyurják Alajos polg. i. t., Koller Károly gimn. t., Vass István polg. i. t., Kováts Ferenc polg. i. t., Strobl István el. i. t., Strobl Béla el. i. t., Matykó József el. i. t., Bartyik Vilmos el. i. t., Simon Ferenc el. i. t., Pödör Ferenc el. i. t., Kalteneker István el. i. t., Hamar Jenő el. i. t., Tolnai Lajos polg. i. t., Schissler Nándor polg. i. t., Frank Mihály polg. i. t., Barb Ede el. i. t., Mártonffy Béla el. i. t., Bau Gyula el. i. t., Szabó Imre polg. i. t., Hojkó Ferenc polg. i. t., Schlosser Károly polg. i. t., Stepanek Károly polg. i. t., Seefelder József polg. i. t., Kirschner Antal, Ament János el. i. t., Horváth József el. i. t., Szalay Ferenc el. i. t., Garajczky János el. i. t., Szöke Imre el. i. t., Bidsovszky Károly el. i. t., Ritzel Alfréd el. i. t., Medveczky József el. i. t., Onódy Vilmos el. i. t., Kraczmayer József el. i. t., Lindmayer József el. i. t.

Szerkesztő: Tiefenthaler József.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.